

Ποίημα στους φίλους, του Χόρχε Λουίς Μπόρχες

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός



Δεν μπορώ να σου δώσω λύσεις
για όλα τα προβλήματα της ζωής σου,
ούτε έχω απαντήσεις
για τις αμφιβολίες και τους φόβους σου
όμως μπορώ να σ' ακούσω

και να τα μοιραστώ μαζί σου.

Δεν μπορώ ν' αλλάξω

το παρελθόν ή το μέλλον σου.

Όμως όταν με χρειάζεσαι

θα είμαι εκεί μαζί σου.

Δεν μπορώ να αποτρέψω τα παραπατήματα σου.

Μόνο μπορώ να σου προσφέρω το χέρι μου

να κρατηθείς και να μη πέσεις.

Οι χαρές σου, οι θρίαμβοι και οι επιτυχίες σου

δεν είναι δικές μου.

Όμως ειλικρινά απολαμβάνω να σε βλέπω ευτυχισμένο.

Δεν μπορώ να περιορίσω μέσα σε όρια

αυτά που πρέπει να πραγματοποιήσεις,

όμως θα σου προσφέρω τον ελεύθερο χώρο

που χρειάζεσαι για να μεγαλουργήσεις.

Δεν μπορώ να αποτρέψω τις οδύνες σου

όταν κάποιες θλίψεις

σου σκίζουν την καρδιά,

όμως μπορώ να κλάψω μαζί σου

και να μαζέψω τα κομμάτια της

για να την φτιάξουμε ξανά πιο δυνατή.

Δεν μπορώ να σου πω ποιος είσαι

ούτε ποιος πρέπει να γίνεις.

Μόνο μπορώ

να σ' αγαπώ όπως είσαι

και να είμαι φίλος σου.

Αυτές τις μέρες σκεφτόμουν

τους φίλους μου και τις φίλες μου,

δεν ήσουν πάνω

ή κάτω ή στη μέση.

Δεν ήσουν πρώτος

ούτε τελευταίος στη λίστα.

Δεν ήσουν το νούμερο ένα ούτε το τελευταίο.

Να κοιμάσαι ευτυχισμένος.

Να εκπέμπεις αγάπη.

Να ξέρεις ότι είμαστε εδώ περαστικοί.

Ας βελτιώσουμε τις σχέσεις με τους άλλους.

Να αρπάζουμε τις ευκαιρίες.

Να ακούμε την καρδιά μας.

Να εκτιμούμε τη ζωή.

Πάντως δεν έχω την αξίωση να είμαι

ο πρώτος, ο δεύτερος ή ο τρίτος

στη λίστα σου.

Μου αρκεί που με θέλεις για φίλο.

Ευχαριστώ που είμαι.

(**Borges, Jorge Luis (1899-1986)**, *Ποιήματα*, μετάφρ. Δ. Καλομοίρης, Ελληνικά Γράμματα, 1995)

Ο Χόρχε Λουίς Μπόρχες γεννήθηκε το 1899 στο Μπουένος Άιρες της

Αργεντινής. Ήταν απόγονος αγωνιστών για τη χειραφέτηση της Αργεντινής, ενώ ο πατέρας του ήταν δικηγόρος και καθηγητής ψυχολογίας σε ξενόγλωσση παιδαγωγική σχολή.

Από παιδί ακόμα ο Χόρχε Λουίς Μπόρχες ήταν δίγλωσσος, αφού παράλληλα με τα ισπανικά, η αγγλόφωνη γιαγιά του του μάθαινε να μιλά και να γράφει την αγγλική γλώσσα.

Ο μικρός δήλωσε στον πατέρα του ότι ήθελε να γίνει συγγραφέας και σε ηλικά επτά χρόνων σύνταξε στα ελληνικά μια σύνοψη της ελληνικής μυθολογίας. Οκτώ χρονών γράφει το πρώτο διήγημά του, ενώ ένα χρόνο αργότερα μεταφράζει και δημοσιεύει τον “Ευτυχισμένο πρίγκιπα” του Όσκαρ Ουάιλντ.

Εξαιτίας μιας πάθησης στα μάτια του, που θα τον οδηγήσει προοδευτικά σε πλήρη τύφλωση, η οικογένεια Μπόρχες εγκαθίσταται στη Γενεύη, όπου ο Χόρχε Λουίς εγκαινιάζει της λυκειακές σπουδές του και αποκτά μια υψηλού επιπέδου

μόρφωση, καθώς τελειοποιεί τις γνώσεις στην αγγλική, γαλλική και γερμανική γλώσσα.

Ανακαλύπτει την εξπρεσσιονιστική ποίηση, τη γερμανική φιλοσοφία, τελειοποιεί τα λατινικά του και το 1919 εγκατεστημένος στη Μαγιόρκα της Ισπανίας ολοκληρώνει την πρώτη ποιητική συλλογή του “Οι κόκκινοι ρυθμοί” όπου είναι φανερός ο θαυμασμός για την επανάσταση των μπολσεβίκων στη Ρωσία.

Η οικογένεια των Μπόρχες, έπειτα από πολλές προσωρινές διαμονές και πολλά ταξίδια στην Ευρώπη, επιστρέφουν το 1921 στο Μπουένος Άιρες, όπου και θα παραμείνει.

Τώρα ο Μπόρχες ανακαλύπτει τις φτωχογειτονιές της γενέτειράς του με τους compafritos (“μόρτες”) γράφει ποιήματα, διηγήματα, δοκίμια και “φαντασίες”, ιδρύει διάφορα περιοδικά, παίρνει μέρος σε λογοτεχνικούς ομίλους και από το 1925, που θα δημοσιεύσει την ποιητική συλλογή “Η απέναντι Σελήνη” και τα δοκίμια “Έρευνες”, θα δίνει το λογοτεχνικό παρόν με ένα έως δύο έργα το χρόνο, μέχρι το 1985 που θα δημοσιευθεί και η τελευταία ποιητική συλλογή του, “Οι συνωμότες”.

Ο Μπόρχες πέθανε στις 14 Ιουνίου του 1986 στη Γενεύη και τάφηκε σύμφωνα με την επιθυμία του, στην πόλη των εφηβικών του χρόνων, στο Μπουένος Άιρες.

Πηγή: tvxs.gr